

butlletí informatiu

juliol-agost 2009

Cloenda Cicle Everest amb Carles Martí i Gerard Ardenuy (foto: Joan Torruella)

Cloenda Cicle Everest amb Carles Vallès i Josep A. Puignter (foto: Joan Torruella)

Agrupació Excursionista “Catalunya”

“Memorial Sir EDMund Hillary”

El dia 29 de maig, a la sala d'actes del centre Cívic Sagrada Família, es va efectuar la cloenda d'aquest cicle que es va iniciar el mes de maig de l'any passat i que ha constatat d'11 projeccions, dues dedicades als més petits.

El **President de l'Agrupació, Jep Tapias**, saluda i agraeix la presència en aquest acte del 1er. Tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Sr. Carles Martí i del President de la Regidoria de l'Eixample, Gerard Ardenú, que moments abans havien visitat el nostre local i havien signat al Llibre d'Honor.

Fa una mica d'història del trasllat de la nostra entitat, des del barri antic on va néixer, fa gairebé cent anys, al de la Sagrada Família. Agraeix a la Regidoria, al Centre Cívic, a la Biblioteca i als responsables de Mercats Municipals les facilitats i l'acolliment que ens han dispensat des del primer dia. També agraeix la tasca portada a terme per Manuel Cabanillas, Comissari del Cicle.

El **Comissari, Manel Cabanillas**, agraeix la presència de personalitats i socis en aquest acte en que es commemora el 56è aniversari de la primera ascensió a l'Everest el dia 29 de maig del 1953 per Sir. Edmund Hillary i el xerpa Tensing.

Fa una menció a **J. Antoni Pujante** que acaba d'arribar del Camp Base de l'Everest afectat de congelacions a les extremitats i que ens acompanya.

Pren la paraula el **Sr. Carles Martí** que agraeix l'acollida i fa una glosa de les virtuts de l'excursionisme i de la necessitat d'entitats que com la nostra encarnen aquests ideals i estan compromeses en tasques de defensa i protecció de la natura, no se les pot deixar llanguir, i cal que l'Administració, dintre de les seves possibilitats, els hi

faciliti els camins per reeixir i desenvolupar-se.

El Comissari presenta la projecció del muntatge de Glòria Fontanals "AEC de 0 a 8000 m" i de la pel·lícula "Expedició Gas Natural a l'Everest" del 1993, a la que hi va participar el nostre soci J. A. Pujante que després d'un greu accident, va assolir el cim del sostre del món i hi va fer onejar l'enssenya de la nostra entitat. Cal remarcar que aquesta expedició estava destinada de forma preferent a fer neteja de la gran quantitat de deixalles acumulades, principalment al Coll Sud, després d'anys d'expedicions.

Acabada la projecció, Manuel Cabanillas fa un perfil de l'història de Pujante, dels seus "Seven summits", dels seus llibres, etc. i li cedeix la paraula per que expliqui el motiu de l'expedició, de la que acaba de tornar. Pujante, en presència de **Carles Vallès**, membre de l'expedició catalana del 1985, que va coronar el cim, explica que el motiu era fer cim el dia de l'aniversari de l'ascensió de Hillary. No va ser possible degut a les condicions climatològiques. A la cota dels 8400 m, amb membres d'altres expedicions, també afectats de congelacions i problemes de visió va haver de deixar-ho. Va dir que ara són les generacions més joves de l'AEC les que han de recollir la torxa.

Va comunicar que ha proposat a

l'Ajuntament, dedicar un carrer a Sir. Edmund Hillary i que les gestions van per bon camí.

Acte seguit va respondre unes quantes preguntes dels assistents.

Aans de cloure l'acte, Manuel Cabanillas va **agrair la col·laboració** a aquest Cicle dels socis de l'Agrupació, Glòria Fontanals, Manel Navarro i Jordi Romagosa amb una placa record del Cicle; i a Marc Navarro, Joan Tarruella i Francesc Reixach amb unes pedres de l'Everest, portades per Pujante. També va rebre un obsequi de l'Agrupació el propi Cabanillas per l'organització d'aquest Cicle a casa nostra.

Unes paraules de Jep Tapias, van donar l'acte per acabat, no abans però, del ja **clàssic sorteig** de material de muntanya. Ah, i també la degustació d'un te tibetà al local de l'Agrupació.

Montagut

CICLE EVEREST

“Memorial Sir EDMund Hillary”

Paraules amb que en Manuel Cabanillas va concloure l'acte

El Cicle Everest “Memorial Sir EDMund Hillary”, va gestar-se amb motiu del canvi de seu de l'Agrupació Excursionista “Catalunya”, en una conversa amb l'amic y president de l'Agrupació, en Josep Tapias. En aquest darrers 13 mesos les activitats del Cicle han ajudat a omplir la vida de la nostra Entitat, tenint com a principal motor del “Memorial”, les projeccions sobre l'Everest.

La feina ha estat feixuga i com que “és de bien nacido ser agradecido” vull fer arribar el meu agraïment a tots els col·laboradors, començant pel president de l'Agrupació i molt especialment a Manel Navarro, Glòria Fontanals i Jordi Romagosa, la seva ajuda, al llarg

d'aquests quasi 400 dies. Ha fet que la feina fos més planera, si tenim en compte, que la fita que ens vam marcar, amb el president i la Junta directiva, va ser molt alta, Junta a la que vull agrair la confiança i llibertat que m'han donat per dissenyar i fer que el projecte hagi estat una realitat.

Tampoc puc oblidar a Lluís Belvis (Cònsol general del Nepal), a Marc Navarro i Joan Ginesta, companys i amic que han col·laborat en diversos camps, a l'hora de buscar i preparar les pel·lícules presentades.

Evidentment també l'agraïment a les empreses Grifone i Boreal així com a esports Balmat, sense ells el cicle no hauria estat el mateix, sense oblidar-nos de la Regidoria del districte de l'Eixample de l'ajuntament de Barcelo-

na que des del primer moment ens va dir "Sí, endavant".

I, sobre tot, un agraïment a tots vosaltres que, mes a mes, heu participat, amb la vostra presència a les projeccions i d'altres activitats, tota vegada que sense vosaltres el Cicle no tindria cap raó de ser.

Tretze projeccions, dos d'elles pels més petits, que també van poder practicar l'escalada a un rocòdrom, un parell de sopars amb gastronomia nepalesa-tibetana, amb més d'un centenar de comensals, dos curset, bàsics de GPS, informació a pàgines web i articles al butlletí, han estat el programa del Cicle.

A tot l'esmentat, afegir un home-
Natge de per vida a Sir Edmund Hillary, un personatge Universal que a l'any 2013 perpetuarà la seva presència a Barcelona amb un espai, plaça o carrer, que durà el seu nom. Iniciativa del soci que el 16 de maig de 1993 va fer onejar la senyera de l'Agrupació al sostre del món i que avui, dos dies després de retornar de la seva segona expedició a l'Everest, amb mans i peus afectats per les congelacions. No ha volgut perdre's

aquest acte que tancarà el cicle de projeccions amb el documental filmat en el transcurs de l'Expedició Gas Natural a l'Everest", en Josep Antoni Pujante.

Desitjo que aquest "Cicle" que compte amb el vist i plau de June Mulgrew, vídua del Sir Edmund Hillary, sigui el primer d'un llarg camí

d'activitats de la nostra Entitat que el 2012 celebrarà el seu centenari, un camí amb el que espero poder seguir trobant-vos.

Gràcies a tots!

Manuel Cabanillas
Comissari Cicle Everest

Laboratori de Viaiges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

Diada del soci

juny del 2009

Molt abans de les 20h ja hi ha una colla de companys i companyes que llesquen, tallen, suquen, farceixen i van omplint safates...

(foto: Jordi Mingoll)

D'altres ens anem trobant amb els vells amics, en algun cas amb no poc esforç de memòria per a recordar el nom d'aquell o aquella amb qui havíem compartit camí, cantimplora, pallissa i corda.

Passades les 20h ens apleguem cosa d'un centenar d'amics per escoltar les paraules del nostre president, en Jep, que un cop més, ens exhorta a ocupar o animar a d'altres que ho facin, els càrrecs que quedaran buits el mes de setembre, en la propera renovació de la Junta Directiva.

Tot seguit són cridats a la taula els socis que aconsegueixen el mig segle de permanència. Cada un d'ells fa un petit parlament, en rebre la insígnia. Després s'acosten a la taula els qui fa 25 anys que són entre nosaltres. Segueixen els premis de constància i de desnivell, queda desert el premi Ricarte i, finalment, s'atorga el premi Josep Montagut.

Tot seguit la secció de caiac ens passa un documental de les seves activitats. Suposem que enduts per la gana, al final d'aquesta projecció, una colla s'aixequen i ataquen els entrepans, mentre la resta ens quedem a veure el documental de l'Escola Glacera en la seva activitat a les cascades de gel del Canadà, comentat per n'Aznar.

Quan s'acaba aquesta projecció sortim tots amb la gana feta i amb l'esperança de que els qui s'han alçat abans no s'ho hagin menjat tot, fals temor, n'hi ha per tothom i amb escreix, ens podem cruspir els petits entrepans i beure els refrescos i cerveses que omplen les taules de la biblioteca.

Ara les converses són molt més animades i per a que no hi manqui de res, tres voluntàries ens ofereixen unes postres dolces. De mica en mica, un cop omplerts els paps, anem desfilant escales avall a la recerca del mitjà per tornar a casa.

(més fotos a la penúltima plana)

Sortides al CAP DE CREUS

Cap de Creus nord

4-5 de juliol

(Reunió informativa el 2 de juliol a les 20:00h al local de l'AEC)

Cap de Creus sud

18-19 de juliol

(Reunió informativa el 16 de juliol a les 20:00h al local de l'AEC)

Comencem el nostre recorregut de nord a sud de la Costa Brava. Les primeres etapes són Cap de Creus nord i Cap de Creus sud, potser la part més agresta del nostre recorregut. Ja us imagineu que la resta la farem quan tornem de Grècia!

PREU:

Sense caiaç propi:

Socis: 100€

Socis on-line: 110€

No Socis: 120€

Amb caiaç propi:

Socis: 10€

Socis on-line: 15€

No Socis: 20€

Assegurança: 12€ (federats 0€)

INSCRIPCIONS:

Per a que l'expedició es porti a terme el nombre d'inscrits ha de ser un mínim de 8.

Podeu formalitzar la inscripció a la secretaria de l'AEC avançant la quantitat de 50€ com a reserva de plaça (al compte 2100 3282 66 2200054492 indicant nom i Cap nord o Cap sud, segons correspongui).

Per a més informació contactar amb Santi Rodríguez al telèfon 655 80 25 56.

Descens de l'Orb (França)

11-12 de juliol

(Reunió informativa el 9 de juliol a les 20:00h al local de l'AEC)

Donat l'èxit de la sortida a les Gorges del Tarn tornem a fer un descens de riu si de cas ara amb una mica més de "vidilla". Aquestes estan més a prop i el riu ens donarà més emocions. El programa és similar, sortida el dissabte al migdia, acampada en càmping municipal i descens el diumenge.

PREU:

Socis: 5€, Socis on-line: 7€, No Socis: 10€

A mode orientatiu el càmping pot costar uns 5€ per persona i el lloguer de la piragua al voltant de 20€.

INSCRIPCIONS:

No cal fer cap pagament anticipat, només trucar al Santi (655 80 25 56) o enviar un e-mail a caiac@aec.cat per fer la reserva de plaça.

Caiaç per Grècia

Illes de la Mar Jònica

del 13 al 29 d'agost

Visitarem unes illes idònees per a la pràctica d'aquest esport ja que hi ha moltes coves que només s'hi pot arribar amb caiaç.

Dormirem a les cales solitàries. Encara no hi ha massa aglomeració turística.

Viatge que surt a molt bon preu.

secció escalada i alta muntanya

SORTIDA COL·LECTIVA A LA

MIRANDA de sta. MAGDALENA

23 de maig de 2009

*Per fi va arribar l'anhelat dia de tornar a participar
en una sortida col·lectiva de la SEAM.*

Podem qualificar d'un petit "gran" èxit la participació d'unes 22 persones en aquesta emblemàtica agulla montserratina, amb un clima millor del pronosticat pels avanços meteorològics. El nivell dels participants va ser variat, ressaltant un important grup de "novells", que han de ser el futur immediat de la secció.

Les imatges són una petita mostra de l'activitat realitzada, primer a la "paret" i després al bar de Monistrol...

Esperem que això tingui continuïtat.

Belles Arts Ferran

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 Telèfon i fax
93 302 38 98

juliol

dc 1-15	glacera	Descens de barrancs. Curs nivell I
ds 4-5	ere	Sortida al massís d'Arbas (França)
ds 4-5	caiaç	Costa Brava. Cap de Creus nord
dg 5	infantil	Inici campaments grup dels petits
dm 7	junta	Reunió
ds 11-12	caiaç	Sortida a les gorges de l'Orb (França)
dm 14	veterans	Reunió mensual
ds 18-19	caiaç	Costa Brava, Cap de Creus sud
dc 1-15	glacera	Curs nivell I, descens de barrancs

agost

dj 13-29	caiaç	Illes gregues
----------	--------------	---------------

previsió setembre

dm 1	junta	Reunió
dm 8	veterans	Reunió mensual
dv 11-13	btt	Núria, Ull de Ter, Camprodon, Ribes de Fresser...
dc 16-27	glacera	Curs nivell I, excursionisme
dj 17	seam	Reunió programa calendari d'activitats
ds 19	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria 6a etapa: de Sagàs a Borredà, 15,5 km
dc 23...	glacera	Curs progressió en crestes
dg 27	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria 5a etapa: de Sant Pau de Pinós a Sagàs, 16 km

Altes del mes de Juny

Xavier Ruiz Lodríguez
Sara Molino Dorantes
Jordi Plana Arrasa
Driss Plana Potrony

Martin Roland Waters
Evaristo Quiroga Raimundez

La nostra més cordial benvinguda
i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

Excursió al PUIGSACALM (1.515 m)

Des del Coll de Bracons

El Juliol 2006 la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya va fer una aposta per donar a conèixer les muntanyes del nostre país i així va néixer el repte dels 100 cims. Es tracta de pujar, sense límits de temps, als cims més emblemàtics de Catalunya, repartits per totes les comarques del nostre país.

El Puigsacalm és un dels escollits.

Aquest cim, tot un clàssic, malgrat la seva minsa alçada (1.515 m) és un extraordinari mirador enclavat a la Comarca de la Garrotxa, a tocar amb les del Ripollès i Osona, fet que li permet gaudir de grans vistes dels pobles, comunicacions i orografia de la major part de les esmentades comarques, a més de les de l'Empordà i Pla de l'Estany. La seva vista abasta des de la Badia de Roses i Cap de Creus fins el Port de Comte.

El Puigsacalm per un costat s'alça sobre la vall d'en Bas i per l'altre sobre la vall del riu Ges i la plana de Torelló. Forma part de la serralada Transversal juntament amb la serra de Milany, al Nord, i amb el Collsacabra i les Guillerries, al Sud.

Excursió senzilla i còmoda pel vessant nord i de ponent de la muntanya i molt agradable pel seu curt desnivell i el seus bonics boscos de faig. El Puigsacalm té diverses rutes d'accés, però aquesta, és la mes curta.

ACCÉS PER CARRETERA

Amb automòbil ens hem de dirigir fins a Torelló, ho farem des de Vic o des de Ripoll per les diverses entrades que hi ha des de la carretera C-17 de Barcelona a Puigcerdà. A Torelló prendrem una carretera direcció a Sant Vicenç i Sant Pere de Torelló.

Passem aquests pobles i seguim la carretera molt estreta i farcida de revolts, direcció Olot. També passem la petita vila de Sant Andreu de la Vola i pugem fins el coll de Bracons, portalada des d'on ja es veu tota la Garrotxa. En aquest coll hi ha força espai per aparcar el vehicle. També podem arribar al coll de Bracons pujant per la carretera que ve d'Olot i sant Privat d'en Bas.

RECORREGUT

El nostre itinerari surt del coll de Bracons i dóna la volta al massís del Puigsacalm per la banda de ponent i un petit tros per la nord.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades son:

0 minuts.- Coll de Bracons (1110 m.) Tal com hem arribat des de Vic, sortim cap a la nostra esquerra, direcció NO., pujant un mur de pedra on al seu damunt hi ha un pal indicador. Primer fem un tros de carena amb roures, avellaners i boixos i tot seguit decanem cap a la nostra esquerra, per entre bosc de faig, fer uns quants revolts per tal de guanyar alçada. Camí molt ben marcat i assenyalat amb pintures blaves i roges. Un pel més amunt el camí comença a planejar i a fer alguna baixada (-20 m) fins arribar a un pujant.

30 minuts.- Coll de Sant Bartomeu (1270 m) Arribem a una petita carena on ens ajuntem amb un altre camí que ve de la nostra esquerra. En aquest indret sol haver-hi un fil per aturar el bestiar. Compte cara a la tornada. Petit pal indicador. Girem a la nostra dreta i seguim el camí entre bosc de faig, força planer amb alguna baixada (-15 m), fins que comença una petita pujada per tal d'arribar a una carena.

40 minuts.- Petita carena (1320 m) Seguim en lleugera baixada (-25 m) fins que el camí es torna planer. Terreny molt fresc i humit. Més endavant el camí s'eixampla poc abans d'arribar a un punt on trobem un pal indicador

i una pista que puja de la nostra esquerra.

50 minuts.- Pal indicador i enllaç (1295 m) De la nostra esquerra puja una pista que mor aquí mateix i que prové de Sant Bartomeu de Covildases i Vidrà. Fem per camí pedregós, seguint les marques i sense deixar el bosc de faig.

55 minuts.- Font Tornadissa (1.260m) A la dreta del camí, que ara s'enfila fort per entre claps de falgueres, herba de prat i envoltats d'algun faig. Anem cap a una carena on hi ha un petit pal indicador.

1 hora.- Carena. (1355 m) Hem de girar a la nostra dreta i seguir-la. Estem als Rasos de Manter., molt descoberts i amb herba de prat i munts de terra fets pels talps.

1 hora i 5 minuts.- Pal indicador. (1395 m) Girem a la dreta seguint un tancat de fil espinós per aturar les vaques. Passem una cleda. Tornem a entrar al bosc i anem just sota carena.

1 hora i 10 minuts.- Petita creu (1425 m) Homenatge a un difunt muntanyenc. Suau pujada.

1 hora i 20 minuts.- Cruïlla sota el cim (1.485 m) Pal indicador i farma-ciola.

1 hora i 25 minuts.- Cim del Puigsacalm (1.515 m). Vèrtex geodèsic damunt d'un gran bloc de ciment, restes de pessebres, creus, ferros i altres estris.

Baixada recomanable pel mateix camí.

HORARI

Des de l'aparcament fins al cim hi tenim una mica menys de 1 hora i 1/2. La baixada la farem en una 1 hora i 1/4 .

DESNIVELL

El desnivell total acumulat per tota la ruta és de 525 metres de pujada i 525 de baixada.

ÈPOCA

Aquesta ruta es pot fer tot l'any, llevat als mesos d'estiu, on la calor pot fer molt penosa l'ascensió. Recomanem fer-la a la tardor, on els colors i tonalitats dels arbres són genials.

PUNTS D'INTERÈS

Aquesta ruta és molt transitada, així que hi trobarem força gent, però això no trenca l'encís de les fagedes per on passarem i les vistes que des del cim tindrem. Així si mirem a llevant tindrem un gran penya-segat i als nostres peus tota la Garrotxa. Olot, la fageda d'en Jordà i els seus volcans, són a tocar. Al fons destaquen les Alberes i el Bassegoda; més cap el sud el mar, la badia de Roses i el cap de Creus.

Cap a el nord podem distingir tota la serralada pirinenca oriental. Des del Canigó fins la serra del Cadí. Entremig les serres de Milany, el Taga i la serra Cavallera. Una mirada ràpida a ponent ens permet detectar el Santuari

de Bellmunt i el poble de Vidrà al seu davant. Més enllera els Rasos de Peguera, el Port de Comte, la serra d'Ensija i el Pedraforca.

Al sud, veurem als nostres peus la collada de Bracons, tota la plana de Vic amb els cingles de Cabrera i Aiats a l'esquerra, el Montseny al davant i Sant Llorenç i Montserrat a la dreta.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és Mediterrani. A l'hivern, no sol haver-hi neu, encara que podem trobar dies de molt fred a les parts altes i sobretot vent. A l'estiu és fàcil que es desenvolupin tempestes en breus espais de temps.

La vegetació està composta també de plantes de mitja muntanya i de clima mediterrani amb influències europees.

EQUIPAMENT

Cal motxilla, gorra o barret, ulleres i roba d'abric a l'hivern. Fora d'aquesta època, es pot anar amb wambes. També és recomanable una màquina de retratar i uns prismàtics. En tot el recorregut hi ha una font, malgrat això recomanem dur aigua.

Barcelona, 10 de setembre de 2006
Socis 1715, 1716 i 1717

CLOENDA CURS COUNTRY

El primer dia crèiem que seriem incapaços d'aprendre un sol pas. El Bàsic ens semblava difícil i tota la colla d'alumnes, que no som de la primera volada, tot sigui dit de passada, no ho veiem massa clar.

(foto: Pilar Ventura)

Han passat uns mesos i la cloenda del curs ha estat excepcional. Els “profes” ens van preparar una trobada a la sala KAN-SAS COUNTRY de Mollet del Vallès el passat dissabte dia 20 de juny, oberta exclusivament per a nosaltres, tot un luxe. Vàrem ballar durant tres hores tots els balls que ens han ensenyat i ens ho varem passar molt i molt bé.

Hem après, hem rigut, hem fet exercici, ens hem empipat amb nosaltres mateixos per un pas que no sortia, i el més important, hem tingut l'oportunitat de conèixer a dues persones magnífiques que amb il·lusió i molta paciència ens han anat ensenyant una miqueta del que ells saben. Que en saben molt!!!

La Yolanda i en Francesc ens han demostrat que el que al començament era per a nosaltres tan difícil al final no ho ha estat tant. Ha estat tot un èxit i des d'aquí tornem a agrair-los l'esforç fet amb nosaltres. Gràcies amics! No ens estranyaria que ens trobéssim algun dia ballant country, ja que ens heu posat aquell “cuquet” dins que fa que no ho deixem aquí.

El curs vinent s'han ofert per tornar a començar un altre curset, totalment adreçat a principiants.

Els alumnes del curs 2008-2009 us ho recomanem.

Animeu-vos!!!

Glòria Fontanals

MONTSERRAT – NÚRIA

Cinquena jornada – 23 de maig del 2009

Sant Pau de Pinós – Sagàs

El cel està totalment tapat i de color gris, a ca la TV3 ahir van dir que avui a la tarda tocava pluja, esperem que no s'avanci. N'hi ha que porten paraigua i n'hi ha que simplement no treuen mai la capelina de dins de la motxilla.

fotos: Ramon Ignasi Cunyelles

Vista l'experiència del mes passat, avui tothom és a Pedralbes 10 minuts abans de les 7, l'autocar també. Arrenquem i anem recollint la resta d'excursionistes a les dues parades restants. Avui ens hem aplegat 34 companys i companyes amb ganes de caminar. Parem a l'àrea de Montserrat, al menys una de les noies de la barra es veu que ha dormit bé i és fins i tot amable. Esmorzem, bevem, prenem cafè, fem altres coses, cadascú al catau corresponent i ens entornem a l'autocar.

Deixem el transport a St. Pau de Pinós, són 2/4 de 10. La calitja no ens deixa gaudir dels paisatges; des d'aquí dalt s'hi haurien de poder contemplar Montserrat i les muntanyes de

Núria. Caminem fins a Sta. Maria de Ginebret, on hi fem una parada, que en Quim aprofita per fer-nos practicar les tècniques d'escalfament. Tot seguit entrem a l'Obaga del Ginebret, la pista, baixa dreturera cap el fons de la vall. A mitja baixada, quan encara manca un bon tros per arribar a la Riera, una companya es retorça un turmell, camina amb molta dificultat, la seva amiga i en Quim es fan càrrec del retorn de la lesionada a la carretera, l'autocar els recull. La resta anem baixant; entre el cap i la cua de la colla s'ha establert una important distància, car els del davant no s'han assabentat de l'accident i han seguit trescant a bon pas. Arribem al nivell de la Riera de Merlès, hem baixat uns 250m, ara el camí se-

gueix Riera amunt, ens acompanya el remoreig de l'aigua. La primavera ja és avançada i es nota en l'abundant floració que podem trobar als marges del camí: El saüquer, l'escabiosa, el bàlec i la corretjola, entre d'altres, posen els colors a l'ufanós verd general. Després de travessar la Riera passem per La Torre una bonica casa, assentada a la riba de la Riera de Merlès i tot seguit ja entrem a la plaça de l'església de Santa Maria de Merlès. Ens prenem uns refrescos en un bar i aprofitem per fer-li un embenatge al peu de l'accidentada. Mentrestant la resta de l'aplec es van enfilant Mussolera amunt, suportant la xafogor en mig d'un bosc que ja no hi és, com a resultat d'un incendi, la colla es fracciona en petits grups per afinitat de velocitats, en Rafa, en funcions de pastor, va fent les oportunes accions per tal de mantenir el ramat unit. Quan tots plegats ens reunim a la cruïlla del GR4 amb la carretera que ara mateix és amenitzada amb una cursa de cotxes, alguns fan cara de cansats i assedegats, són 2/4 de 3. L'autocar ens duu fins l'Hotel St. Cristòfol. El servei amatent d'una amanida d'enciam acabat de collir, l'arròs mar i muntanya, amb ofer-

ta de repetició i la graellada de carns, l'aigua fresca i vi negre, finalment un "pijama" monumental i un cafè, han fet desaparèixer els senyals de cansament i xardor que alguns arrossegaven; tant és així que des d'una taula uns quants s'han arrencat amb una jota.

Sortim al Sol que crema i l'autocar ens porta fins al monestir de Lluçà. Ens hi espera el guia Sr. Joan Vila, home d'una gran erudició, capacitat pedagògica i contagiós entusiasme. Sortim del Monestir un xic més savis que abans d'entrar-hi i en general sorpresos d'haver fet coneixença d'un lloc que ni tan sols sospitàvem que existís, LLUÇÀ. Després del "Cant dels Adéus" ens enfilem a l'autocar i avall, cap a Barcelona. Un embús considerable ens retarda l'entrada per la Meridiana. Quan aconseguim arribar a St. Andreu, baixen una bona colla, després a Sagrada Família uns quants més i finalment, en mig del mullader organitzat pels qui van al Camp Nou, desembarquem els de Pedralbes.

Parèntesi a la Ruta, fins el setembre no ens tornarem a trobar per fer la sisena jornada.

Jordi Romagosa
Soci 1224

AVENC DE LA CARBONERA

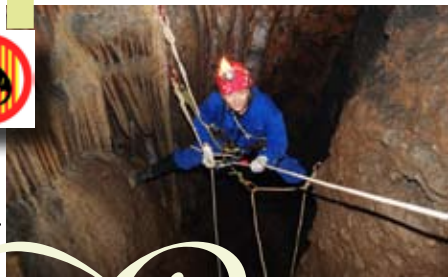
13 de juny de 2009

Aquesta cavitat es troba situada a la Carena de l'Illa, dins del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

La seva boca que dóna pas a la rampa inicial, s'obre al bell mig d'una antiga carbonera que li dóna nom.

foto: Ramon Ignasi Conyelles

S'hi arriba fent una bonica caminada d'uns 45 minuts, des de l'aparcament de Les Arenes, on cal deixar els vehicles. La pujada ens fa suar una mica, però el camí és agradable i les vistes que podem contemplar en aquest matí radiant de finals de primavera, compensen sobrerament tots els esforços.

Vist l'èxit aconseguit en la convocatòria d'aquesta sortida (12 participants), i amb la intenció d'agilitzar al màxim l'exploració, decidim que un primer equip format per cinc companys, sortirà més d'hora per tal d'avançar la instal·lació de l'avenc. La resta arribem quan l'equip de "punta" ja fa estona que ha començat a treballar, ja sigui col·locant xapes, mosquetons i cordes o bé fent fotografies sense parar.

Poc a poc anem entrant a l'avenc a través de la rampa d'accés, que s'aboca directament al primer ressalt

de 6 m. de profunditat. La seva inclinada base, dóna pas per mitjà d'un forat arrodonit, a la segona vertical de 31 m. Aquest pou, de secció circular en els seus primers 15 m, es va eixamplant progressivament a partir d'aquest punt, fins a assolir 7x15 m en arribar a la seva base situada a la Sala dels Cavalls. Durant el descens d'aquesta vertical trobem dos replans que permeten fraccionar-la amb comoditat, i poder contemplar, tranquil·lament, la gran quantitat de formacions litogèniques de tot tipus que decoren aquesta zona de l'avenc.

Decidim aturar-nos, i després de fer les imprescindibles fotos de grup, iniciem la pujada.

Ara toca "desequipar" la cavitat, i remuntar les saques carregades de material cap a l'exterior. És l'hora de dinar. Sota l'ombra de les alzines que envolten la boca de l'avenc, un grup d'espeleòlegs, xerra animadament deixant anar de tant en tant alguna poca-soltada. De mica en mica, la conversa inevitablement va derivant i en poc temps ens trobem parlant de la propera sortida. No tenim remei (afortunadament).

Jordi Secall

Si voleu veure més fotos: <http://www.artesadesegre.net/AVENC-CARBONERA-UEP/index.htm>

GORGES DEL TARN (França)

30-31 de maig i 1 de juny del 2009

És dissabte dia 30 al vespre.

Tothom ha fet cap al càmping proper al poble de Sainte Enemie, que es troba al cor de les Gorges del Tarn, magnífica i sorprenent contrada que ja hem pogut començar a admirar durant el viatge.

fotos: Gausull

Som una trentena de persones de totes les edats (des de nens fins a avis). Nosaltres no coneixíem gairebé a ningú, ja que no som habituals a les sortides de caiac, però això va quedar ben aviat solucionat amb el bon ambient creat per un cremat de rom després de sopar... tot i que va acabar una mica precipitadament per culpa d'un xàfec inesperat.

La "Meteo" indica que el diumenge millorarà el temps, però quan ens llevem a les 7, encara plou i ens en tornem al sac. Més tard, una consulta amb l'empresa de lloguer dels caiacs, ens confirma que s'espera una millora de temps i que no hi ha problema

per sortir. Així doncs, passades les 10 sortim del càmping (cal dir que amb més moral que l'Alcoià, per que segueix estant ben núvol i plovisqueja). L'Eduard, que s'ha llevat amb febre, decideix quedar-se a descansar.

Quan arribem al lloc, encara cal acabar els preparatius per poder embarcar i així, entre que ens donen les armelles salvavides, els bidons i les embarcacions, són més de les 11 quan ens hi posem.

Als pocs minuts de començar, ve la primera sorpresa: cal salvar una baixada sobtada a causa d'una petita represa. No feia ni un parell de metres,

però a mi, que no ho havia fet mai, em feia un cert respecte haver-me de “llençar” avall per allà. No obstant, seguint les indicacions dels més experts tots vàrem aconseguir baixar amb èxit i comprovar que no era tan difícil com semblava.

Continuem doncs riu avall, alternant estones d'aigües calmades, amb altres de ràpids força divertits. La veritat és que els primers ràpids em van impressionar una miqueta: Això d'anar pegant bots i sentint els cops de les pedres a sota el caiac... no ho havia experimentat mai... L'avantatge és que, al ser tanta colla sempre tens qui et dóna un cop de mà si tens algun “apuro” o et quedes embarrancat en alguna vora.

Així doncs... cap problema, i avall aque fa baixada i a gaudir del fantàstic paisatge. Les parets de roca i els boscos omplen ambdues vores del riu, només interromputs per alguns petits poblets, cases, ponts i castells, que semblen sortits d'algun conte. Tot està força cuidat i ben conservat, sense cap edifici que espatlli el conjunt. També anem trobant algunes famílies d'ànecs (mare i petits), que ens observen encuriolats.

Finalment ha sortit el sol i cap el migdia fem una parada per menjar i descansar sota l'ombra d'uns arbres. No ens hi entretenim gaire, perquè en-

cara ens queda una bona tirada per fer, així que un cop tips, anem per feina i ens tornem a posar en marxa.

Al cap de poc, ens adonem que pel darrera nostre el cel està tan negre que gairebé fa por i de seguida comencem a sentir trons llunyans. Com que no podem fer altra cosa, seguim remant riu avall, encara que mirant de reüll la nuvolada.

Al cap de poc arribem al pas més “problemàtic”. És un altre desnivell sobtat, semblant al primer, però bastant més alt, amb més aigua i amb ràpids al peu. Cadascú fa el que pot i anem baixant, ajudant-nos els uns als altres i amb més o menys traça i ens esperem al peu per veure les peripècies dels que venen darrera.

Quant tots hem baixat, seguim avall, però el cel cada cop està mes fosc i aviat es gira un vent fort i cauen les primeres gotes, que ràpidament es transformen en un xàfec espectacular.

Per sort estem arribant al poble de La Malène i quan m'hi acosto veig que altres companys que anaven més endavant, ja han "aparcats" els caiacs i han baixat a terra i ens criden a tots que anem cap allà. Tot just baixo a terra que comença a pedregar. Els trons no paren i pugem cap al poble com podem, xops com granotes, i carregats amb els bidons, buscant un lloc per resguardar-nos. Trobem una volta a l'entrada del pati d'una pizzeria, i allà ens apinyem tots i telefonem a l'empresa dels caiacs per que ens vinguin a recollir, ja que la tempesta no afluixa.

Van trigar quasi 3 hores a venir... així que vàrem tenir temps de passar fred, de posar-nos alguna cosa seca (qui en tenia), de fer un cafè amb llet en un bar, i fins i tot, al final, de prendre el sol que al cap d'una bona estona es va dignar a tornar a sortir. Sempre, però, amb bon humor i bona companyonia.

En arribar al càmping, uns quants companys s'acomiaten, ja que tornen cap a casa, mentre que uns altres ens quedem encara algun dia més.

Quan ens llevem el dilluns, ens assabentem que en Ramon ha hagut d'anar a corre-cuita a l'hospital durant la nit (sembla que ha estat un còlic nefrític). Decididament, estem una mica de pega amb el tema de la salut.

Malgrat tot, cal dir que la sortida ha estat molt bonica i els companys fantàstics. Ens han quedat moltes ganes de tornar a aquesta zona per poder aprofitar plenament totes les possibilitats que té.

Si no la coneixeu, us recomano que no us la deixeu perdre, ja que apart de practicar el caiac, és perfecte per fer excursions, escalades, vies ferrades, visites culturals o... per que no? "panxing".

Rosa M. Soler

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

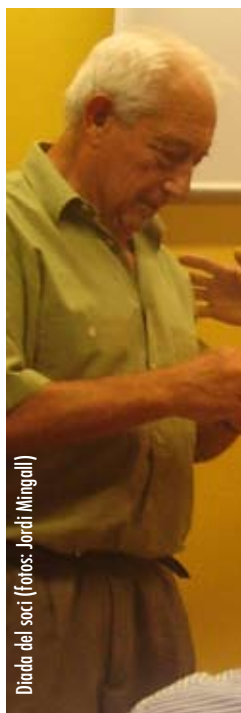
TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

Dinda del soci (fotos: Jordi Mingall)

La Carbonera (foto: Ramon I. Canyelles)

aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com
hem trencat esquemes

Tot el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, continuem de fotografies, webs, revistes. Cerca als teus companys de viatge per a escalar, fer espeleologia, som el cap de setmana... a www.balmat.com

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmat@balmat.com

1 MODA ROBA TÈCNICA
Gran Via C.C. 531
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

2 ESQUÍ I TEMPS LLIURE
Gran Via C.C. 537
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

3 ACAMPADA
Corte d'Urgel, 72
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

4 MUNTANYA TÈCNICA
Corte d'Urgel, 76
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona
e-mail: aec@aec.cat

tel: 93 302 45 29
web: www.aec.cat

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana